

NÖJE & TV

REDAKTÖR: CLEMENS POELLINGER, TEL 08-13 51 90, TELEFAX 08-13 50 99, E-POST: doje@svd.se
REDAKTIONSEKRETERARE: ANDERS SUNDIN 08-13 54 18

FOTO: ANDREAS NILSSON

"Stan är full av tanter och tragik". Håkan Hellström uppmanar oss att ta farväl till den slentrianmässiga vardagslunken och i stället söka hjärta och mening i tillvaron. Själv vill han åka bil till en fest där alla är som han, men erkänner att han aldrig kommer att komma ifrån Göteborg.

EFTER BRODER DANIEL

Känn ingen sorg för Håkan, Göteborg

Nu när Håkan Hellström, basist i Broder Daniel, gör solokarriär törns han erkänna att han gillar Ted Gärdestad.

Ingen kan väl ha undgått att höra Håkan Hellströms singel Känn ingen sorg för mig, Göteborg. I alla fall den uppriktigaste och bästa pop jag hört på svenska i år. En riktig pojkrumslåt som talar till hjärtat med ett sådant direkt språk att det är omöjligt att inte falla pladask. Och tydligen har detta lilla mästerverk bara legat och väntat på att släppas ut i ljuset.

Jag hade ett antal låtar jag gjort hemma på rummet, och jag hade ett antal tusenlappar som jag valde att lägga på att spela in låtarna i en studio. Jag var skitnöjd och skickade låtarna till åtta skivbolag, sedan gick det väldigt fort. Det var nästan i en studio och spela in singeln direkt, och nu sitter jag här.

Låtar som 15-åring

Vi träffas på en bakgård till skivbolaget. Håkan Hellström är trött och förkyld. Han har gjort stan natten innan och ett gäng intervjuer under dagen.

– Men det är ingen ny grej att jag skriver låtar på svenska och så, det har jag gjort sedan jag var 15 år, jag har bara aldrig haft någon större ambition än att göra låtarna. Jag tänkte väl att det kunde vara kul att ge ut det på ett skivbolag någon gång. De låtar som kommer på

skivan är nyskrivna allihop, så det är inga gamla grejer. Det handlar om det liv jag lever nu.

"Ta mig till kärlek ta mig till dans/ge mig nåt som tar mig någonstans", sjunger Håkan, och ger upp ett frustrerat rop: *"För jag vill veta om kärlek finns!"*

Ingen obegriplig lyrik

Jag gillar Ted Gärdestad mycket, han har ett så rent uttryck, okonstlat liksom. Jag vill inte koka ihop en massa obegriplig lyrik, utan jag vill att texterna ska motsvara något jag är. Jag vill att det ska vara enkelt, att det ska vara ärligt framför allt, det är viktigt för mig, att det motsvarar det jag är. Jag har inte tänkt på att skriva fraser som låter häftiga liksom, utan jag har skrivit precis så jag känner utan omsvep. Jag är inte rädd för att använda uttryck som låter fåniga, mesiga eller tönliga, jag har inte dragit mig för att använda såna uttryck.

Första smakprovet från Håkan Hellström är singeln Känn ingen sorg för mig, Göteborg. Och bara titeln gör att man måste lyssna på den här låten. Igen och igen och igen.

Jag ville att det skulle vara dramatisk, nåt dramastiskt. Men jag vill ju verkligen inte att det ska uppfattas som någon hyllning till Göteborg, snarare tvärtom. Låten handlar om att man vill åka någon annan stans, att man vill bort från vardagen och hamna på en fest där alla är som man själv är och dansa och ha roligt. I stället tvingas man stå ut med tanter och tragik och moralkakor och kark och sådant där. Låten handlar om att bryta upp från gamla moralkakor, och göra något nytt. Den är framåtsträvande, jag vill någonting, jag vill ut och åka bil. Den handlar om längtan helt enkelt, längtan att komma bort.

Det är en klassisk tanke, men Håkan har inte riktigt lytt sitt eget råd.

– Nej, ha-ha. Jag har inte kommit så långt att jag lyfter in. Jag har lekt med tanken, men det blir nog aldrig av.

Jag har inte tänkt på att skriva fraser som låter häftiga liksom, utan jag har skrivit precis så som jag känner utan omsvep"

Självklart jämför Håkans solosingel med Broder Daniel, men övriga jämförelser täcker ett brett spektrum av artister. Allt från, Hellman och Gyllen-Tider till så

avlägsna band som Jumper och Martin.

– Det har jag hört också. Men jag bryr mig inte. Det är märkligt att inte människor har en större vy än så. Att folk inte jämför det med Smiths till exempel är ett mysterium för mig, för jag tycker att allt ändas Smiths. Men det funkar väl så, man jämförs med svenska

artister eftersom det är på svenska. Det är lite fantasilöst, det allt jag kan säga om det. Och det är trist eftersom jag inte har lyssnat på de här bandet ett skit. Det är lite absurdt faktiskt, fast Hellman har jag visserligen hört på några fester lite.

Just The Smiths dyker flera gånger upp i intervjun, men några tydliga influenser kan Håkan Hellström inte själv pekpa.

Multiinstrumentalist

Jag influeras mest av bra låtar nu för tiden. Förut kunde man lyssna på en skiva 40 gånger, men man ger inte musik samma chans längre som när man var yngre. Jag lyssnar mest på bra låtar, det kan vara artister som jag tycker är ruttna, men de kan ha lyckats göra en bra låt, och då uppskattar jag den låten. Man ser bredare på musik nu än man gjorde förr.

Håkan Hellström var tidigare trummis i Honey Is Cool, och är även basist i Broder Daniel även om han från början var trummis även där.

– Trummor är det jag kan bäst, men jag börjar bli bra på gitarr nu, jag spelar ju på singeln. Det finns ingen anledning stagnera i någonting. Man måste hela tiden prova sig själv och se vad man kan göra, annars blir allting ointressant och slentrian. Jag avskyr slentrian, det är det värsta jag vet. Bort från sånt.

Bortsett från gitarren har Håkan Hellström tagit tillfället i akt att spela med kompisen han inte kunnat spela med tidigare.

Jag ser det här som ett tillfälle att ge dem något att göra, för de flesta av dem har ju inte något jobb. Jag ser min verksamhet framför allt som en ar-

betsförmedling, skojar han och motsäger nästan sig själv strax efter.

Jag vill poängtera att det här inte är något "projekt" som jag har läst någonstans. Det låter som att det är ett jobb, för mig är musik passion och inte nåt jävla jobb. Jag gör det här för det är roligt och för att jag brinner för att spela musik. Jobb är någonting man gör ofrivilligt för att skaffa stolar, jag vill hålla det så långt från det jag älskar som möjligt. "Projekt" andas ju bara tristess.

Solokarriär då?

– Ja, det låter också tråkigt, men det är ju det. "Karriär" kan man ta bort, det är också nån slags plan på nåt sätt, arbetsplan. Men solo är det ju helt klart, det kan vi vara överens om.

Håkan Hellström, soloartisten, spelar in sitt album i sommar, den färdiga produkten bör komma i höst.

Jag vill att det ska gå snabbt för att inte förlora hjärtat i musiken och tänka igenom för mycket. Det ska inte vara långa produktioner, man förlorar hjärtat om man håller på och petar i grejer. Man ska vara inne två veckor, sätta låtarna direkt, inte ha många pålägg, sätta sången på första tagningen, för då har man en känsla i det. Jag vill inte hålla på och traggla och klippa i det. Jag vill att mitt material ska andas äkthet. Jag är inte rädd för att uppfattas som fånig och larvig, bara musiken motsvarar det jag är så har jag ryggen täckt i alla lägen.

Så hjärta och äkthet är bra, slentrian och lunk är dåligt, det är summan av allt!

– Ja, det kan man säga faktiskt. ERIC FALLANDER